Machine Translated by Google

అపొస్తలుల కాలంలో సంఘం ఏమి చేసింది?

సమావేశం గురించి బైబిల్ ఏమి చెబుతుంది

యేసు ఇలా జవాబిచ్చాడు, "యోనా కుమారుడైన సీమోను, నీవు ధన్యుడవు! ఏ మనుష్యుడూ దీనిని నీకు బయలుపరచలేదు, కానీ పరలోకమందున్న నా తండ్రియే దీనిని నీకు బయలుపరిచాడు. 18 నీవు పేతురువు, మరియు ఈ బండ మీద నేను నా సంఘమును [గ్రీకు: ఎక్లేసియా - సభ] కట్టెదనని నేను హామీ ఇవ్వగలను.

(మత్తయి 16:17-19) ఇంకా "అప్పుడు వారిలో కొందరు ఒక మాట, మరికొందరు ఇంకొక మాట కేకలు వేయుచుండిరి; ఏలయనగా సమాజము [ఎక్లేసియా] గందరగోళములో ఉండెను; వారు ఏ కారణముచేత కూడి వచ్చెనో బహుభాగములకు తెలియలేదు." అపొస్తలుల కార్యములు 19:32

ఆచరణాత్మక వాడుకలో, ఏదో ఒక రకమైన ప్రజా సేవ కోసం న్యాయాధికారి పిలిచిన వ్యక్తులను గుర్తించడానికి దీనిని సాధారణంగా ఉపయోగించేవారు. అపొస్తలుల కార్యములు 19:32లో దీనిని ఈ విధంగా ఉపయోగించారు, 39 మరియు 41:

కాబట్టి కొందరు ఒక మాట, మరికొందరు ఇంకొక మాట అన్నారు; ఎందుకంటే ఆ సభ గందరగోళానికి గురైంది, మరియు వారిలో చాలామంది తాము ఎందుకు సమావేశమయ్యారో తెలుసుకోలేకపోయారు. . . . కానీ మీరు చేయవలసిన ఇతర విచారణ ఏదైనా ఉంటే, అది ధర్మశాస్త్రయుతమైన సభలో నిర్ణయించబడుతుంది .

మరియు ఆయన ఈ మాటలు చెప్పి, సభను రద్దు చేసెను.

ప్రతిసారీ, ఎక్లేసియా అనే పదాన్ని "సమాజం" అని అనువదిస్తారు మరియు అది ఉద్రేకంతో, గందరగోళంతో ఉన్న ప్రజల గుంపుగా సులభంగా వర్ణించబడే దానికి పేరు పెడుతుంది. అయితే, దేవునిచే పిలువబడిన క్రైస్తవ సమూహాలకు ఈ పదమే ఉత్తమంగా సరిపోతుందని క్రొత్త నిబంధన రచయితలు స్పష్టంగా అంగీకరించారు. ఆయనకు సేవ చేయడం కోసం. 'సమాజం' అనే పదం మరింత సరిగ్గా సరిపోతుండగా, దానిని 'చర్చి' అని ఎలా అనువదించారు?

ఈ మార్పు స్పష్టంగా మరొక, చాలా భిన్నమైన గ్రీకు పదం, కురియాకోన్ (స్ట్రాంగ్స్ #2960) నుండి ప్రారంభమైంది . "ప్రభువు" అని అర్థం వచ్చే గ్రీకు పదం కురియోస్, "ప్రభువుకు చెందినది" అని అర్థం వచ్చే కురియాకోన్ యొక్క మూలంగా సులభంగా గుర్తించవచ్చు . ఆసక్తికరంగా, ' ది ఆరిజిన్స్ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ వర్డ్స్' (పేజీలు 183-184) రచయిత జోసెఫ్ టి. షిప్లీ ప్రకారం, కురియోస్ మరియు కురియాకోన్ యొక్క మూలం...

అక్షరాలా దీని అర్థం "వంచడం లేదా వక్రం చేయడం."

కాలక్రమేణా, కురియాకోన్‌ను స్కాట్స్ ప్రజలు కిర్క్‌గా స్వీకరించారు . కిర్క్ మరియు కురియాకోన్‌లకు ఒకే మూలం ఉందని షిప్లీ చూపిస్తుంది . స్కాటిష్ భాషలో, కిర్క్ అనేది ఒక ప్రదేశాన్ని లేదా స్థానాన్ని సూచిస్తుంది, ఉదాహరణకు ప్రభువుకు చెందిన భవనం. కిర్క్

సమాజం ప్రార్థన చేస్తున్నట్లుగా దేవుని ముందు భయభక్తులతో వంగి, ఆయనకు విన్నవించుకునే స్థలంగా; లేదా దేవుని స్తుతిస్తూ పైకి చూస్తూ వంగే స్థలంగా; లేదా దేవుడు కరుణను విస్తరిస్తూ వంగే స్థలంగా అది మారింది.

కాలం గడిచేకొద్దీ, ' కిర్క్ ' అనే ఆంగ్ల పదం యొక్క ఉచ్చారణ 'చర్చ్'గా మారింది. ఈ విధంగా, ఒక భవనాన్ని, అంటే దేవుడిని ఆరాధించే స్థలాన్ని సూచించే 'చర్చ్' అనే పదం, క్రమంగా కేవలం ఆ ప్రదేశాన్నే కాకుండా, అక్కడ ఆరాధించే ప్రజలను మరియు ఆరాధన సేవలను కూడా చేర్చేలా పరిణామం చెందింది. ఆధునిక ఆంగ్ల రీడర్స్ డైజెస్ట్ గ్రేట్ ఎన్సైక్లోపీడిక్ డిక్షనరీ

చర్చికి సంబంధించిన దాని నిర్వచనాలలో ఇది ప్రతిబింబిస్తుంది : "1. క్రైస్తవ ఆరాధన కొరకు ఒక భవనం. 2. క్రమమైన మతపరమైన సేవలు. 3. క్రైస్తవుల స్థానిక సంఘం." మనం మన రోజువారీ సంభాషణలో మరియు రచనలో ఈ మూడింటినీ క్రమం తప్పకుండా ఉపయోగిస్తాము, సందర్భాన్ని బట్టి ఏది ఉద్దేశించబడిందో తెలుస్తుంది.

అయితే, బైబిల్‌లో 'సంఘము' అనే పదం ఎన్నడూ ఒక భవనాన్ని గానీ, ఆ భవనంలో జరిగే ఆరాధన కార్యక్రమాలను గానీ సూచించదు. అది ఎల్లప్పుడూ ప్రభువుకు చెందినవారై, ఆయనను ఆరాధించే, అదే మనస్సు గల ఇతరులతో సహవాసం చేసే, పిలువబడిన వారి సభను, సమూహాన్ని లేదా సంఘాన్ని సూచిస్తుంది. (జాన్ డబ్ల్యూ. రిటెన్‌బాగ్, బైబిల్) సాధనాలు (ఫోర్రన్నర్ వ్యాఖ్యానం నుండి)

అపొస్తలుల కార్యములు 19:32-40లో తాము సమావేశానికి పిలవబడ్డామని వారికి తెలుసు, కానీ తమను ఎందుకు పిలిచారో వారికి అర్థం కాలేదు.

మరియు పట్టణపు గుమస్తా జనసమూహాన్ని శాంతపరిచిన తరువాత, అతడు ఇలా అన్నాడు: . . . 'మీరు ఇంకేమైనా విచారణ చేయాలనుకుంటే, అది న్యాయమైన సభలో [ఎక్లేసియా] నిర్ణయించబడుతుంది'" (వచనాలు 35, 39). న్యాయమైన సభను ఏర్పాటు చేయవచ్చని అతడు ప్రజలకు గుర్తు చేశాడు. "ఎందుకంటే, ఈ అక్రమ సమావేశానికి మనం చెప్పగల కారణం ఏదీ లేదు కాబట్టి, నేటి ఈ గందరగోళం విషయంలో మనం ప్రశ్నించబడే ప్రమాదంలో ఉన్నాము" (వచనం 40). అప్పటి వరకు ఆ సభ, అంటే ఎక్లేసియా, అపొస్తలుడైన పౌలుపై కోపంతో రెచ్చగొట్టబడిన గందరగోళ ప్రజల గుంపుగా ఉంది. "మరియు అతడు ఈ మాటలు చెప్పిన తరువాత, ఆ సభను [ఎక్లేసియా] రద్దు చేశాడు."

ఈ వచనాలు 'ఎక్లేసియా' అనే పదానికి స్వతహాగా గుణాత్మక విశేషణాలు అవసరమని చాలా స్పష్టంగా చూపిస్తున్నాయి. అది శారీరకమైన లేదా ఆధ్యాత్మికమైన సమావేశాన్ని సూచించగలదు. దాని వాడకాన్ని సందర్భమే నిర్వచించాలి.

Machine Translated by Google

అందువల్ల , ఎక్లేసియా అనే పదం ఆంగ్ల పదం "చర్చ్" కన్నా మరింత సరళమైనది, అది దాని సంకుచిత సరిహద్దులను అధిగమిస్తుంది. మనం చూడబోతున్నట్లుగా, ఎక్లేసియా జాతి, భాష, నగరం, రాష్ట్రం లేదా జాతీయ సరిహద్దులు, కార్పొరేట్ చట్టాలు, ప్రదేశం లేదా కాలం వంటి వాటికి పరిమితం కాదు. దేవుడు ఆయన విలుపు యొక్క అతీతత్వాన్ని సూచించడానికి మాత్రమే దీనిని ఉపయోగించడానికి ఇది రచయితలను ప్రేరేపించి ఉండవచ్చు . దీని ఆరంభాన్ని గుర్తించి, వర్తమానం వరకు తీసుకువస్తే ఈ వాస్తవం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. (జాన్ డబ్ల్యూ. రిటెన్‌బాగ్, బైబిల్ టూల్స్)

క్రీ.శ. 33–100 మధ్యకాలంలోని తొలి క్రైస్తవ సమాజాల స్వరూపం, పనితీరు మరియు విశ్వాసం

క్రీ.శ. 33లో పెంతెకొస్తు దినాన పరిశుద్ధాత్మ కుమ్మరించబడటంతో ప్రారంభమై, అపొస్తలుడైన యోహాను మరణంతో సుమారు క్రీ.శ. 100 వరకు కొనసాగిన అపొస్తలుల యుగంలోని సంఘం, క్రైస్తవ జీవితం మరియు సిద్ధాంతం ఎలా ఉండాలనే ఉద్దేశంతో రూపొందించబడిందో అత్యంత స్పష్టమైన మరియు ప్రామాణికమైన చిత్రాన్ని అందిస్తుంది. లేఖనాలలో నమోదు చేయబడి, పరిశుద్ధాత్మ యొక్క ప్రత్యక్ష ప్రేరణతో అపొస్తలులచే నడిపించబడిన ఈ యుగం (యోహాను 14:26; 16:13, (అపొస్తలులకు మాత్రమే ప్రత్యేకమైనది), సంస్థాగత సంప్రదాయంలో లేదా తాత్విక అమూర్తత్వంలో కాకుండా, యేసు క్రీస్తు బోధనలకు ఆచరణాత్మక విధేయతలో పాతుకుపోయిన ఒక నమూనాను అందిస్తుంది. అపొస్తలుల అనంతర అవినీతి నుండి విముక్తి పొంది, ఈ కాలంలోని సంఘం, క్రొత్త నిబంధనలో భద్రపరచబడిన వారి చర్యలు, లేఖలు మరియు సూచనల ద్వారా వ్యక్తమైన, దైవావేశం పొందిన వారిచే అందించబడిన బోధనలను గట్టిగా పట్టుకుంది.

తొలి చర్చి అనేది ఆకారం లేని ఒక ఆధ్యాత్మిక సంస్థ కాదు, అలాగే మతపరమైన హోదాలతో కూడిన ఒక సంస్థాగత వ్యవస్థ కూడా కాదు. అంతేకాక, అది లోకం నుండి యేసుకు చెంది ఉండటానికి పిలువబడిన విశ్వాసుల సహవాసం. ఇది బైబిలు సంబంధమైన సరళతతో పనిచేసే స్థానిక సంఘాల చుట్టూ నిర్మించబడింది. ఈ క్రైస్తవులు హింసను, సామాజిక శత్రుత్వాన్ని సహిస్తూనే, ఆరాధన, ఉపదేశం, పరస్పర అభివృద్ధి కొరకు, మరియు కలిసి భోజనం చేయడానికి క్రమం తప్పకుండా సమావేశమయ్యేవారు. అయినప్పటికీ, వారి ఆధ్యాత్మిక ఆరోగ్యం భావోద్వేగాల ప్రకోపాలతో గానీ, అనుభవపూర్వక వాదనలతో గానీ కొలవబడలేదు; కానీ అపొస్తలుల బోధ పట్ల వారి విశ్వాస్యతతో మరియు చుట్టుపక్కల ఉన్న అన్యజనులతో వారి నైతిక భేదంతో కొలవబడింది.

యెరూషలేములోని పెంతెకొస్తు దినం నుండి రోమన్ సామ్రాజ్యం అంతటా స్థాపించబడిన సంఘాల వరకు, సంఘ స్వభావం ఐదు ప్రధాన లక్షణాలచే గుర్తించబడింది: ఆరాధనలో సరళత, పరస్పర జవాబుదారీతనం, బైబిలు పర్యవేక్షణలో పంచుకోబడిన నాయకత్వం, స్థిరమైన సువార్త ప్రకటన, మరియు లేఖనాత్మక సత్యానికి కట్టుబడి ఉండటం. ఈ లక్షణాలు ఆదర్శవాద ఆకాంక్షలు కావు—అవి దైనందిన జీవితంలో వాస్తవమైన, స్పష్టమైన ఆచరణలు. మరియు విశ్వాసులు లేఖనాలకు మరియు యేసుచే నేరుగా బోధించబడిన అపొస్తలులు ఏర్పరచిన మాదిరికి పూర్తిగా అంకితమైనందువల్ల మాత్రమే అవి నిలకడగా ఉన్నాయి.

ఆరాధన మరియు సమావేశం: భక్తిపూర్వకమైన, సరళమైన మరియు బోధనలో పాతుకుపోయిన

అపొస్తలుల కాలంలో విశ్వాసులు క్రమం తప్పకుండా సమావేశమవడం సంఘ జీవితానికి కేంద్రంగా ఉండేది. ఈ సమావేశాలు, సాధారణంగా ఇళ్లలో నిర్వహించబడేవి (రోమీయులు 16:5; ఫిలేమోను 2), విస్తృతమైన వేడుక లేదా ఇంద్రియ అనుభవం ద్వారా నిర్వచించబడలేదు, కానీ బోధన, ప్రార్థన, పాటలు పాడటం మరియు ప్రభుమ బల్ల అని పిలువబడే జ్ఞాపకార్థ భోజనంలో పాల్గొనడం ద్వారా నిర్వచించబడ్డాయి. అపొస్తలుల కార్యములు 2:42 స్పష్టమైన వివరణను అందిస్తుంది: "వారు నిరంతరం అపొస్తలుల బోధకు, సహవాసానికి, రొట్టె విరవడానికి మరియు ప్రార్థనకు తమను తాము అంకితం చేసుకున్నారు."

ఈ పద్ధతి అప్పుడప్పుడు జరిగేది కాదు, కానీ వారానికోసారి జరిగేది. అపొస్తలుల కార్యములు 20:7 ప్రకారం "వారము యొక్క మొదటి దినమున మేము రొట్టె విరవడానికి కూడియున్నాము" అని వెల్లడిస్తుంది . "వారము యొక్క మొదటి దినము" అనే పదబంధం, యేసు పునరుత్థానాన్ని స్మరించుకుంటూ, ఆదివారం నాడు జరిగే వారపు ఆరాధన యొక్క ఒక స్థిరమైన క్రమాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. ఈ కూడికలు భక్తిశ్రద్ధలతో మరియు క్రమబద్ధంగా నిర్వహించబడ్డాయి (1 కొరింథీయులు 14:26). 40), గందరగోళం లేదా అస్తవ్యస్తత కాదు. భావోద్వేగంతో కాకుండా, అవగాహనతో పాటలు పాడారు (కొలొస్సయులు 3:16). ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వత మరియు వివేచన లక్ష్యంగా బోధన ప్రధానమైనదిగా ఉండేది (ఎఫెసీయులు 4:11–16).

ఆ సభ ప్రేక్షక-కేంద్రీకృతమైనది కాదు. ప్రతి సభ్యుడు సంఘం యొక్క అభివృద్ధికి తోడ్పడాలని ఆశించబడింది, అయినప్పటికీ ఇది అపొస్తలుల బోధనలచే నియంత్రించబడింది. అక్కడ మతగురుమల వర్గం లేదు, మరియు నిశ్చయంగా ప్రత్యేకమైన యాజకత్వం కూడా లేదు.

దానికి బదులుగా, ప్రతి సంఘమును అనేకులైన పెద్దలు (ప్రెస్బుటెరోయి) నడిపించేవారు, వీరిని పర్యవేక్షకులు (ఎపిస్కోపోయి) అని కూడా పిలిచేవారు, వీరు నిరూపితమైన నడవడిక మరియు బోధనా సామర్థ్యం గల పురుషులుగా ఉండవలసి ఉండేది (1 తిమోతి 3:1–7; తీతు 1:5–9). ఈ పురుషులు స్థానికంగా మందను కాపరులుగా ఉండి, వారి పర్యవేక్షణ విషయమై ప్రభువుకు జవాబుదారీగా ఉండేవారు (హెబ్రీయులు 13:17; అపొస్తలుల కార్యములు 20:28), మతపరమైన నిర్మాణానికి కాదు.

Machine Translated by Google

బాప్తిస్మం మరియు ప్రభుమ బల్ల: సహవాసాన్ని నిర్వచించే గుర్తులు

క్రీస్తు ఆజ్ఞ ప్రకారం అపొస్తలుల సంఘంలో రెండు ఆచారాలు పాటించబడ్డాయి: బాప్తిస్మం మరియు ప్రభుమ బల్ల. బాప్తిస్మం కేవలం ఒక సంకేతార్థం లేదా ఐచ్ఛికం కాదు; అది క్రీస్తు శరీరంలోకి ప్రవేశానికి గుర్తుగా ఉండేది. యేసు దానిని ఆజ్ఞాపించాడు (మత్తయి 28:19). మరియు అపొస్తలులు పశ్చాత్తాపం మరియు విశ్వాసం మీద దానిని ఏకరీతిగా అనుగ్రహించారు. అపొస్తలుల కార్యములు 2:38 లో పేతురు మాటలు నిశ్చయాత్మకంగా: "పశ్చాత్తాపపడండి, మీలో ప్రతి ఒక్కరూ మీ పాపక్షమాపణ కొరకు యేసు క్రీస్తు నామంలో బాప్తిస్మం పొందండి, అప్పుడు మీరు పరిశుద్ధాత్మ వరమును పొందుదురు."

ఉపయోగించిన గ్రీకు పదం— βαπτίζω (baptizō)—అంటే ముంచడం లేదా నీటిలో ముంచడం. మొదటి శతాబ్దంలో ఇది సార్వత్రిక ఆచారంగా ఉండేది, అయితే శిశువులను మినహాయించారు, ఎందుకంటే విశ్వసించి, పశ్చాత్తాపపడిన వారు మాత్రమే అర్హులు. బాప్తిస్మం మంచి మనస్సాక్షికి ఒక వాగ్దానం (1 పేతురు 3:21). మరియు క్రీస్తు మరణం, సమాధి మరియు పునరుత్థానంతో బహిరంగంగా ఏకీభవించడం (రోమీయులు 6:3–4). దీనిని మార్పిడి నుండి ఎన్నడూ వాయిదా వేయలేదు లేదా విడదీయలేదు.

ప్రభుమ విందు (1 కొరింథీయులు 11:23–26), యేసు తన మరణానికి ముందు రాత్రి స్థాపించినది కూడా ప్రధానమైనది. "రొట్టె విరవడం" (అపొస్తలుల కార్యములు 2:42) అని పిలువబడింది. అది గంభీరంగా మరియు ఆత్మపరిశీలనతో నిర్వహించబడే వారపు జ్ఞాపకార్థం (1 కొరింథీయులు 11:28–29). రూపాంతరీకరణ లేదా ఆధ్యాత్మిక మార్పు అనే భావన లేదు—కేవలం జ్ఞాపకం మాత్రమే ఉంది. రొట్టె యేసు శరీరానికి ప్రతీకగా నిలిచింది, మరియు గిన్నె ఆయన రక్తంలోని నూతన నిబంధనకు ప్రాతినిధ్యం వహించింది. ఇందులో పాల్గొనడానికి ఆత్మపరిశీలన, పశ్చాత్తాపం మరియు విశ్వాసుల మధ్య ఐక్యత అవసరం.

బోధన మరియు లేఖనం: సంఘము యొక్క ఏకీకృత పునాది

ఆదిమ సంఘానికి సభలు, విశ్వాస ప్రకటనలు, లేదా మతబోధన గ్రంథాలు లేవు. దానికి అపొస్తలుల సజీవ స్వరం మరియు సంఘాలచే ప్రచారం చేయబడి, స్వీకరించబడిన ప్రేరేపిత లేఖనాలు ఉన్నాయి (కొలొస్సయులు 4:16; 1 థెస్సలొనీకయులు 5:27). దేవుని వాక్యం, అది మౌఖికంగా చెప్పబడినదైనా లేక వ్రాయబడినదైనా, అన్ని విషయాలలోనూ సర్వోన్నత అధికారం కలిగి ఉండేది. బోధన అనేది ఆరాధనకు అనుబంధం కాదు—అదే దాని మూల ఆధారం.

మొదటి నుండి, అపొస్తలులు సరైన సిద్ధాంతానికి (διδαχή, didachē) ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. పౌలు తిమోతికి ఇలా బోధించాడు: "వాక్యమును ప్రకటించుము; అనుకూల సమయమందు, ప్రతికూల సమయమందు సిద్ధముగా ఉండుము; బహు ఓర్పుతోను, ఉపదేశముతోను గద్దించుము, హెచ్చరించుము, ప్రోత్సహించుము" (2 తిమోతి 4:2). తప్పుడు బోధన నిరంతర ముప్పుగా ఉండేది, మరియు అపొస్తలులు మందను మోసం నుండి కాపాడటానికి నిరంతర పోరాటం చేశారు (అపొస్తలుల కార్యములు 20:29–31; గలతీయులకు 1:6–9).

లేఖనాన్ని ప్రేరణకు మూలంగా కాకుండా దేవుని శ్వాసగా పరిగణించారు (2 తిమోతి 3:16). గ్రీకు: θεόπνευστος, థియోప్న్యూస్టోస్). మొదటి శతాబ్దం చివరి నాటికి, సువార్తలు, అపొస్తలుల కార్యములు, పౌలు పత్రికలు మరియు ఇతర దైవ ప్రేరేపిత రచనలు ప్రచారంలోకి వచ్చాయి, సంఘాలలో చదవబడ్డాయి మరియు పాత నిబంధనతో సమానంగా లేఖనాలుగా పరిగణించబడ్డాయి (2 పేతురు 3:15–16). ఈ బోధనల సారాంశం, ఒకసారి అందించబడింది (యూదా 3), యోహాను ప్రకటన గ్రంథాన్ని వ్రాసే సమయానికి అది పూర్తయింది. ఇకపై మరే ప్రకటనా జోడించబడలేదు. అపొస్తలుల సంఘం తన వేదాంతం కోసం ఊహాగానాలపై కాకుండా లేఖనాలపై ఆధారపడింది.

ఆత్మీయ వరాలు: సంఘ స్థాపన కొరకు ప్రయోజనకరమైనవి మరియు తాత్కాలికమైనవి

అపొస్తలుల కాలంలో, భాషలు (γλῶσσαι, glōssai), ప్రవచనం, స్వస్థపరచడం, మరియు ఆత్మలను వివేచించే సామర్థ్యం వంటి అద్భుతమైన వరాలు ఉండేవి (1 కొరింథీయులు 12:4–11). అయితే, ఇవి ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వతకు సంకేతాలు కావు, శాశ్వతమైనవి కూడా కావు. ప్రామాణిక గ్రంథం [IBKI వ్యాఖ్యాన బైబిల్] పూర్తయ్యే ముందు వాక్యాన్ని ధృవీకరించడమే వాటి ఉద్దేశ్యం (హెబ్రీయులు 2:3–4; మార్కు 16:20). ప్రవచనం మరియు భాషలు ఆగిపోతాయని పౌలు స్వయంగా బోధించాడు (1 కొరింథీయులు 13:8). మరియు మొదటి శతాబ్దం చివరి నాటికి, అద్భుత సూచనలు కొనసాగినట్లు ఎటువంటి రికార్డు లేదు.

ఈ వరాలు ఆత్మచేత సంఘమును కట్టుటకై ఇవ్వబడినవి గాని, స్వ ప్రచారం కోసమో లేదా భావోద్వేగ అనుభవం కోసమో కాదు (1 కొరింథీయులు 14:12). పౌలు వాటి వాడకంలో క్రమాన్ని ఆజ్ఞాపించాడు, అన్యభాషలతో మాట్లాడటాన్ని ఇద్దరు లేదా ముగ్గురికి మాత్రమే పరిమితం చేసి, దానికి అర్థం చెప్పాలని, మరియు స్త్రీలు సమాజంలో మాట్లాడకూడదని నిషేధించాడు (1 కొరింథీయులు 14:27–35). కొన్ని వరాలను ప్రసాదించడానికి అపొస్తలులు విశ్వాసుల మీద చేతులుంచారు (అపొస్తలుల కార్యములు 8:18; 19:6), అంటే అలాంటి బహుమతులు వారి జీవితకాలం తర్వాత కొనసాగించబడమ.

Machine Translated by Google

నేడు, పరిశుద్ధాత్మ ప్రత్యక్ష వరాల ద్వారా కాకుండా, సంపూర్ణమైన వాక్యం ద్వారా పనిచేస్తుంది (ఎఫెసీయులు 6:17; హెబ్రీయులు 4:12), లేఖన జ్ఞానం మరియు దానిని అన్వయం ద్వారా విశ్వాసులకు మార్గనిర్దేశం చేస్తూ, వారిని పవిత్రపరచడం.

సువార్త ప్రచారం, నైతికత మరియు క్రీస్తు తిరిగి రావడంపై నిరీక్షణ

అపోస్తలిక సంఘం క్రీస్తు తిరిగి రావడం కోసం తీవ్రమైన నిరీక్షణతో జీవించింది (తీతు 2:13), కానీ ఇది నిష్క్రియాత్మకతకు దారితీయలేదు. దానికి బదులుగా, అది ధైర్యమైన సువార్త ప్రచారానికి, పవిత్రమైన ప్రవర్తనకు మరియు శాశ్వతమైన ఓర్పుకు ఆజ్యం పోసింది. విశ్వాసులు మతపరమైన సేవలను వినియోగించుకునేవారుగా కాకుండా, సువార్తను వ్యాప్తి చేయడంలో మరియు హింస, పేదరికం, తిరస్కరణల ద్వారా ఒకరికొకరు మద్దతు ఇచ్చుకోవడంలో చురుకైన భాగస్వాములుగా ఉన్నారు.

వారి జీవనశైలి గ్రీకో-రోమన్ ప్రపంచం నుండి నైతికంగా భిన్నంగా ఉండేది. లైంగిక అనైతికత, దురాశ, విగ్రహారాధన మరియు అబద్ధపు మాటల నుండి వారివొమ్మని పౌలు క్రైస్తవులను పదేపదే ప్రోత్సహించాడు (ఎఫెసీయులకు 4–5; 1 థెస్సలొనీకయులు 4:3–7). పరిపూర్ణత కాదు, పరిశుద్ధతే ప్రమాణంగా ఉండేది; నిరంతర పశ్చాత్తాపం మరియు పరివర్తనే ప్రమాణం. క్రైస్తవ స్త్రీలు వినయంగా అలంకరించుకున్నారు (1 తిమోతి 2:9–10). మరియు క్రైస్తవ పురుషులు తమ కుటుంబాలను క్రీస్తుకు లోబడి నడిపించారు.

వారి సువార్త ప్రచారం వృత్తిపరమైన పరిచారకులపైన గానీ, వ్యవస్థీకృత ప్రచారాలపైన గానీ ఆధారపడి లేదు. ప్రతి క్రైస్తవుడూ ఒక సాక్షిగా ఉన్నాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 8:4). మరియు వారి ధైర్యం పునరుత్థానం గురించిన జ్ఞానం నుండి వచ్చింది, సామాజిక ఆమోదం నుండి కాదు. ఆదిమ సంఘం సర్దుకుపోవడం ద్వారా కాకుండా, తప్పును ఎదుర్కోవడం ద్వారా వృద్ధి చెందింది, యేసు ఒక్కడే రక్షణ మార్గమని విశ్వాసంతో ప్రకటించింది (అపొస్తలుల కార్యములు 4:12).

రాజీ లేకుండా శత్రుత్వాన్ని ఎదుర్కోవడం: వ్యతిరేకత మధ్యలో పట్టుదల

దాని ప్రారంభం నుండి, అపోస్తలిక సంఘం తీవ్రమైన శత్రుత్వ వాతావరణంలో ఉనికిలో ఉంది. యూదుల సన్హెడ్రిన్ ఈ ఉద్యమాన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది (అపొస్తలుల కార్యములు 4:1–3; 5:17–18), అపొస్తలులను చెరసాలలో వేసి కొరడాలతో కొట్టారు. స్తెఫను మొదటి అమరవీరుడు అయ్యాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 7:54–60), మరియు తార్సు సౌలు తన మారుమనస్సుకు ముందు విస్తృతమైన హింసను నడిపించాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 8:1–3; 9:1–19). అయినప్పటికీ ఈ దాడులు సంఘాన్ని అణచివేయలేదు—అవి దాని గుర్తింపును స్పష్టం చేశాయి. విశ్వాసులు హింసను తమ పిలుపులో ఒక భాగంగా అంగీకరించారు, తద్వారా యోహాను 15:20లో యేసు చెప్పిన మాటలను నెరవేర్చారు: వారు నన్ను హింసించినట్లయితే, మిమ్మును కూడా హింసిస్తారు.

ఈ బాధను దైవిక శిక్షగా గానీ లేదా దేవుని నుండి వచ్చిన పరీక్షగా గానీ భావించలేదు, కానీ క్రీస్తుతో ఏకీభావానికి చిహ్నంగా భావించారు (1 పేతురు 4:12–16). యెహోవా చెడుతో శోధించడు లేదా పరీక్షించడు (యాకోబు 1:13), అయితే ఆయన తన వాక్యము ద్వారా విశ్వాసులను బలపరుస్తాడు (రోమీయులు 15:4). తొలి క్రైస్తవుల ప్రతిస్పందన తిరుగుబాటు లేదా వెనుకంజ కాదు, కానీ ఆనందం మరియు సహనం. అపొస్తలులు బోధించినందుకు దెబ్బలు తిన్నప్పుడు, వారు "ఆయన నామము నిమిత్తము అవమానము పొందుటకు యోగ్యులమని ఎంచబడినందున సంతోషించుచు... తమ మార్గమున పోయిరి" (అపొస్తలుల కార్యములు 5:41).

వారి నిరీక్షణ రాజకీయ విమోచనలో గానీ తాత్కాలిక సుఖంలో గానీ కాకుండా, యేసు క్రీస్తు తిరిగి రావడంపై ఉన్నందువల్ల ఈ అచంచలమైన విశ్వాసం సాధ్యమైంది. ఆది క్రైస్తవులు యేసు అక్షరాలా తిరిగి వచ్చి పరిపాలిస్తాడని గట్టిగా నమ్మారు (1 థెస్సలొనీకయులు 1:9–). 10; ప్రకటన 22:20). యెహోవా "తాను నియమించిన ఒక మనిషి ద్వారా నీతితో లోకానికి తీర్పు తీర్చే రోజును ఆయన నిర్ణయించాడు" (అపొస్తలుల కార్యములు 17:31) అనే వాగ్దానంలో పాతుకుపోయిన ఈ అంత్యకాలపు నిరీక్షణ, శ్రమల సమయంలో వారిని నిలబెట్టింది . ఈ భవిష్యత్ సంఘటన నీతిమంతులకు విమోచనను, దుష్టులకు శాశ్వత తీర్పును తెస్తుంది.

వారి పట్టుదల ఒక సాక్ష్యంగా నిలిచింది. అన్యమత పరిశీలకులు వారి ఐక్యతను, ధైర్యాన్ని, నైతిక స్వచ్ఛతను చూసి విస్మయం చెందారు. అయినప్పటికీ వారు రోమన్ ప్రపంచానికి వెలుపలివారుగానే ఉండిపోయారు—చక్రవర్తి ఆరాధనను నిరాకరిస్తూ, అన్యమత పండుగలకు దూరంగా ఉంటూ, అనైతిక సామాజిక ఆచారాలను తిరస్కరించారు. ఈ వేర్పాటు సాంస్కృతిక ఒంటరితనం కాదు, ఆధ్యాత్మిక విధేయత. పౌలు వ్రాసినట్లుగా, "ఈ లోకానికి అనుగుణంగా ఉండకండి, కానీ మీ మనస్సును నూతనపరచుకోవడం ద్వారా రూపాంతరం చెందండి" (రోమీయులు 12:2). అపొస్తలుల కాలపు సంఘం అన్ని విధాలా ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రజలుగా ఉండేది.

అపోస్తలిక యుగం ముగింపు మరియు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం

మొదటి శతాబ్దం ముగిసేనాటికి, సంఘము యొక్క పునాది పనులన్నీ పూర్తయ్యాయి. విశ్వాసం ఒక్కసారే శాశ్వతంగా అప్పగించబడింది (యూదా). 3), సువార్త తెలిసిన ప్రపంచమంతటా వ్యాపించింది (కొలొస్సయులు 1:23), మరియు క్రొత్త నిబంధన గ్రంథాలు సంఘాలలో ప్రచారంలో ఉండేవి. అపొస్తలులకు వారసులు ఎవరూ నియమించబడలేదు, ఎందుకంటే వారి పాత్ర...

Machine Translated by Google

పునరుత్థానం చెందిన క్రీస్తుకు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం కావాలని అపొస్తలుడు కోరాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 1:21–22; 1 కొరింథీయులు 9:1). మొదటి శతాబ్దం చివరిలో చివరి అపొస్తలుడైన యోహాను మరణించినప్పుడు, ప్రత్యక్ష దైవ ప్రకటన యుగం ముగిసింది.

దీని అర్థం సంఘానికి మార్గదర్శకత్వం లేకుండా పోయిందని కాదు. ప్రేరేపించబడి, భద్రపరచబడిన సంపూర్ణమైన లేఖనము, బోధించుటకు, సరిదిద్దుటకు, మరియు నీతియందు శిక్షించుటకు సంపూర్ణమైన మరియు అంతిమమైన అధికారముగా మారింది (2 తిమోతి 3:16–17). మానవ సభలు లేదా నూతన ప్రత్యక్షత ద్వారా దీనిని భర్తీ చేయాలని ఎన్నడూ ఉద్దేశించబడలేదు. దానికి బదులుగా, ప్రతి స్థానిక సంఘం అపొస్తలుల బోధను నిలబెట్టాలని, బైబిలు ప్రకారం అర్హతగల పెద్దలను నియమించాలని, మరియు క్రీస్తు తిరిగి వచ్చేవరకు విశ్వాసం, ప్రేమ, నిరీక్షణలలో కొనసాగాలని ఆశించబడింది.

రెండవ శతాబ్దంలో మరియు ఆ తర్వాత జరిగినవి అపొస్తలుల నమూనాకు కొనసాగింపు అని చెప్పలేము. అనేక సంఘాలు క్రమానుగత నిర్మాణాలు, ఊహాజనిత వేదాంతం, మరియు యూదు, అన్యమత మూలాల నుండి స్వీకరించిన కర్మకాండల పద్ధతుల వైపు మళ్ళడం ప్రారంభించాయి. కానీ ఈ పరిణామాలు అపొస్తలుల సంప్రదాయంలో భాగం కావు—అవి దాని నుండి వైదొలగడాలు. సంఘం దాని అత్యంత స్వచ్ఛమైన, అత్యంత విశ్వసనీయమైన రూపంలో అపొస్తలుల యుగపు సంఘమే: అది స్థానికమైనది, స్వయంప్రతిపత్తి గలది, లేఖనాలతో నిండినది, నైతికంగా విలక్షణమైనది, సువార్తను ప్రకటించేది, మరియు నిరీక్షణతో నిండినది.

ముగింపు: కేవలం మొదటి శతాబ్దానికి మాత్రమే కాదు, సర్వకాలాలకు ఒక నమూనా

అపొస్తలుల కాలంలోని సంఘ జీవితం కేవలం ఒక చారిత్రక విశేషంగానే కాకుండా, ఒక దైవిక ప్రణాళికగా నిలుస్తుంది. వారు నమ్మినది, వారు ఆరాధించిన విధానం, మరియు వారు సంఘటితమైన తీరు సాంస్కృతిక ఆచరణవాదం యొక్క ఫలితం కాదు, కానీ దైవిక ప్రత్యక్షత యొక్క ఫలితం. వారి జీవితంలోని ప్రతి అంశం దేవుని వాక్యం ద్వారా నిర్దేశించబడింది. వారు పరిపూర్ణులు కారు, కానీ వారు విశ్వాసపాత్రులు. వారి విశ్వాసం భావోద్వేగం మీద గానీ, సంప్రదాయం మీద గానీ ఆధారపడలేదు, కానీ యేసు క్రీస్తు యొక్క మార్పులేని సత్యం మీద మరియు ఆయనకు సాక్ష్యమిచ్చిన లేఖనాల మీద ఆధారపడింది.

వారి నమూనానే నేటి సంఘానికి ఆదర్శంగా ఉంది. ఆధునిక విశ్వాసుల అవసరాలు వారి అవసరాల కన్నా భిన్నమైనవి కావు: బోధన, సహవాసం, క్రమశిక్షణ, ప్రోత్సాహం మరియు నిరీక్షణ. దేవుడు ఇప్పటికే రూపొందించిన దానిని నూతనంగా మార్చాలనే లేదా ఆధునీకరించాలనే ప్రలోభాన్ని నేటి సంఘాలు తిరస్కరించాలి. పౌలు కొరింథీయులకు గుర్తు చేసినట్లుగా, "సిలువ వేయబడిన క్రీస్తును... దేవుని శక్తిని, దేవుని జ్ఞానాన్ని మేము ప్రకటిస్తున్నాము" (1 కొరింథీయులు 1:23–24). ఈ సువార్త, మార్పు చెందకుండా మరియు కల్తీ లేకుండా, విశ్వసించే ప్రతి ఒక్కరికీ రక్షణ శక్తిగా నిలుస్తుంది (రోమా 1:16).

ప్రతి సంఘం అపొస్తలుల సంఘం యొక్క సరళత, పవిత్రత మరియు భక్తిని పునరుద్ధరించి, వాటి ప్రకారం జీవించడానికి ప్రయత్నించాలి—గత స్మృతుల ద్వారా కాదు, వాక్యానికి విధేయత చూపడం ద్వారా. ఒక్కసారే అందించబడిన బోధకు మనము గట్టిగా అంటిపెట్టుకొని ఉందాము, మరియు వారిలాగే, ఈ లోకంలో పరదేశులుగాను, ప్రవాసులుగాను జీవిద్దాం (1 పేతురు 2:11). మనలను చీకటి నుండి తన అద్భుతమైన వెలుగులోకి పిలిచిన ఆయన తిరిగి రాక కోసం ఎదురుచూస్తున్నాము.

క్రీ.శ. 33–100 మధ్యకాలంలోని తొలి క్రైస్తవ సమాజాల స్వరూపం, పనితీరు మరియు విశ్వాసం

క్రీ.శ. 33లో పెంతెకోస్తు దినాన పరిశుద్ధాత్మ కుమ్మరించబడటంతో ప్రారంభమై, అపొస్తలుడైన యోహాను మరణంతో సుమారు క్రీ.శ. 100 వరకు కొనసాగిన అపొస్తలుల యుగంలోని సంఘం, క్రైస్తవ జీవితం మరియు సిద్ధాంతం ఎలా ఉండాలనే ఉద్దేశంతో రూపొందించబడిందో అత్యంత స్పష్టమైన మరియు ప్రామాణికమైన చిత్రాన్ని అందిస్తుంది. లేఖనాలలో నమోదు చేయబడి, పరిశుద్ధాత్మ యొక్క ప్రత్యక్ష ప్రేరణతో అపొస్తలులచే నడిపించబడిన ఈ యుగం (యోహాను 14:26; 16:13, (అపొస్తలులకు మాత్రమే ప్రత్యేకమైనది), సంస్థాగత సంప్రదాయంలో లేదా తాత్విక అమూర్తత్వంలో కాకుండా, యేసు క్రీస్తు బోధనలకు ఆచరణాత్మక విధేయతలో పాతుకుపోయిన ఒక నమూనాను అందిస్తుంది. అపొస్తలుల అనంతర అవినీతి నుండి విముక్తి పొంది, ఈ కాలంలోని సంఘం, క్రొత్త నిబంధనలో భద్రపరచబడిన వారి చర్యలు, లేఖలు మరియు సూచనల ద్వారా వ్యక్తమైన, దైవావేశం పొందిన వారిచే అందించబడిన బోధనలను గట్టిగా పట్టుకుంది.

తొలి చర్చి అనేది ఆకారం లేని ఒక ఆధ్యాత్మిక సంస్థ కాదు, అలాగే మతపరమైన హోదాలతో కూడిన ఒక సంస్థాగత వ్యవస్థ కూడా కాదు.
అంతేకాక, అది లోకం నుండి యేసుకు చెంది ఉండటానికి పిలువబడిన విశ్వాసుల సహవాసం. ఇది బైబిలు సంబంధమైన సరళతతో పనిచేసే స్థానిక సంఘాల చుట్టూ నిర్మించబడింది. ఈ క్రైస్తవులు హింసను, సామాజిక శత్రుత్వాన్ని సహిస్తూనే, ఆరాధన, ఉపదేశం, పరస్పర అభివృద్ధి కొరకు, మరియు కలిసి భోజనం చేయడానికి క్రమం తప్పకుండా సమావేశమయ్యేవారు. అయినప్పటికీ, వారి ఆధ్యాత్మిక ఆరోగ్యం భావోద్వేగాల ప్రకోపాలతో గానీ, అనుభవపూర్వక వాదనలతో గానీ కొలవబడలేదు; కానీ అపొస్తలుల బోధ పట్ల వారి విశ్వాస్యతతో మరియు చుట్టుపక్కల ఉన్న అన్యజనులతో వారి నైతిక భేదంతో కొలవబడింది.

యెరూషలేములోని పెంతెకోస్తు దినం నుండి రోమన్ సామ్రాజ్యం అంతటా స్థాపించబడిన సంఘాల వరకు, చర్చి యొక్క స్వభావం ఐదు నిర్వచించే లక్షణాలచే గుర్తించబడింది: ఆరాధనలో సరళత, పరస్పర జవాబుదారీతనం, బైబిల్ పర్యవేక్షణలో భాగస్వామ్య నాయకత్వం, స్థిరమైన సువార్త ప్రచారం మరియు లేఖనాత్మక సత్యానికి నిబద్ధత. ఈ లక్షణాలు ఆదర్శవాదమైనవి కావు.

Machine Translated by Google

ఆకాంక్షలు—అవి దైనందిన జీవితంలో వాస్తవమైన, మూర్తీభవించిన ఆచరణలు. మరియు విశ్వాసులు లేఖనాలకు, మరియు యేసుచే నేరుగా బోధించబడిన అపొస్తలులు ఏర్పరచిన నమూనాకు పూర్తిగా అంకితమైనందువల్ల మాత్రమే అవి నిలకడగా ఉండగలిగాయి.

ఆరాధన మరియు సమావేశం: భక్తిపూర్వకమైన, సరళమైన మరియు బోధనలో పాతుకుపోయిన

అపొస్తలుల కాలంలో విశ్వాసులు క్రమం తప్పకుండా సమావేశమవడం సంఘ జీవితానికి కేంద్రంగా ఉండేది. ఈ సమావేశాలు, సాధారణంగా ఇళ్లలో నిర్వహించబడేవి (రోమీయులు 16:5; ఫిలేమోను 2), విస్తృతమైన వేడుక లేదా ఇంద్రియ అనుభవం ద్వారా నిర్వచించబడలేదు, కానీ బోధన, ప్రార్థన, పాటలు పాడటం మరియు ప్రభుమ బల్ల అని పిలువబడే జ్ఞాపకార్థ భోజనంలో పాల్గొనడం ద్వారా నిర్వచించబడ్డాయి. అపొస్తలుల కార్యములు 2:42 స్పష్టమైన వివరణను అందిస్తుంది: "వారు నిరంతరం అపొస్తలుల బోధకు, సహవాసానికి, రొట్టె విరవడానికి మరియు ప్రార్థనకు తమను తాము అంకితం చేసుకున్నారు."

ఈ పద్ధతి అప్పుడప్పుడు జరిగేది కాదు, కానీ వారానికోసారి జరిగేది. అపొస్తలుల కార్యములు 20:7 ప్రకారం "వారము యొక్క మొదటి దినమున మేము రొట్టె విరవడానికి కూడియున్నాము" అని వెల్లడిస్తుంది . "వారము యొక్క మొదటి దినము" అనే పదబంధం, యేసు పునరుత్థానాన్ని స్మరించుకుంటూ, ఆదివారం నాడు జరిగే వారపు ఆరాధన యొక్క ఒక స్థిరమైన క్రమాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. ఈ కూడికలు భక్తిశ్రద్ధలతో మరియు క్రమబద్ధంగా నిర్వహించబడ్డాయి (1 కొరింథీయులు 14:26). 40), గందరగోళం లేదా అస్తవ్యస్తత కాదు. భావోద్వేగంతో కాకుండా, అవగాహనతో పాటలు పాడారు (కొలొస్సయులు 3:16). ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వత మరియు వివేచన లక్ష్యంగా బోధన ప్రధానమైనదిగా ఉండేది (ఎఫెసీయులు 4:11–16).

ఆ సభ ప్రేక్షక-కేంద్రీకృతమైనది కాదు. ప్రతి సభ్యుడు సంఘం యొక్క అభివృద్ధికి తోడ్పడాలని ఆశించబడింది, అయినప్పటికీ ఇది అపొస్తలుల బోధనలచే నియంత్రించబడింది. అక్కడ మతగురువుల వర్గం లేదు, మరియు నిశ్చయంగా ప్రత్యేకమైన యాజకత్వం కూడా లేదు.
దానికి బదులుగా, ప్రతి సంఘమును అనేకులైన పెద్దలు (ప్రెస్బుటెరోయి) నడిపించేవారు, వీరిని పర్యవేక్షకులు (ఎపిస్కోపోయి) అని కూడా పిలిచేవారు, వీరు నిరూపితమైన నడవడిక మరియు బోధనా సామర్థ్యం గల పురుషులుగా ఉండవలసి ఉండేది (1 తిమోతి 3:1–7; తీతు 1:5–9). ఈ పురుషులు స్థానికంగా మందను కాపరులుగా ఉండి, వారి పర్యవేక్షణ విషయమై ప్రభుమకు జవాబుదారీగా ఉండేవారు (హెబ్రీయులు 13:17; అపొస్తలుల కార్యములు 20:28), ఒక మత విభాగానికి కాదు నిర్మాణం.

బాప్తిస్మం మరియు ప్రభుమ బల్ల: సహవాసాన్ని నిర్వచించే గుర్తులు

క్రీస్తు ఆజ్ఞ ప్రకారం అపొస్తలుల సంఘంలో రెండు ఆచారాలు పాటించబడ్డాయి: బాప్తిస్మం మరియు ప్రభుమ బల్ల. బాప్తిస్మం కేవలం ఒక సంకేతార్థం లేదా ఐచ్ఛికం కాదు; అది క్రీస్తు శరీరంలోకి ప్రవేశానికి గుర్తుగా ఉండేది. యేసు దానిని ఆజ్ఞాపించాడు (మత్తయి 28:19). మరియు అపొస్తలులు పశ్చాత్తాపం మరియు విశ్వాసం మీద దానిని ఏకరీతిగా అనుగ్రహించారు. అపొస్తలుల కార్యములు 2:38 లో పేతురు మాటలు నిశ్చయాత్మకంగా: "పశ్చాత్తాపపడండి, మీలో ప్రతి ఒక్కరూ మీ పాపక్షమాపణ కొరకు యేసు క్రీస్తు నామంలో బాప్తిస్మం పొందండి, అప్పుడు మీరు పరిశుద్ధాత్మ వరమును పొందుదురు."

ఉపయోగించిన గ్రీకు పదం— βαπτίζω (baptizō)—అంటే ముంచడం లేదా నీటిలో ముంచడం. మొదటి శతాబ్దంలో ఇది సార్వత్రిక ఆచారంగా ఉండేది, అయితే శిశువులను మినహాయించారు, ఎందుకంటే విశ్వసించి, పశ్చాత్తాపపడిన వారు మాత్రమే అర్హులు. బాప్తిస్మం మంచి మనస్సాక్షికి ఒక వాగ్దానం (1 పేతురు 3:21). మరియు క్రీస్తు మరణం, సమాధి మరియు పునరుత్థానంతో బహిరంగంగా ఏకీభవించడం (రోమీయులు 6:3–4). దీనిని మార్పిడి నుండి ఎన్నడూ వాయిదా వేయలేదు లేదా విడదీయలేదు.

ప్రభుమ విందు (1 కొరింథీయులు 11:23–26), యేసు తన మరణానికి ముందు రాత్రి స్థాపించినది కూడా ప్రధానమైనది. "రొట్టె విరవడం" (అపొస్తలుల కార్యములు 2:42) అని పిలువబడింది. అది గంభీరంగా మరియు ఆత్మపరిశీలనతో నిర్వహించబడే వారపు జ్ఞాపకార్థం (1 కొరింథీయులు 11:28–29). రూపాంతరీకరణ లేదా ఆధ్యాత్మిక మార్పు అనే భావన లేదు—కేవలం జ్ఞాపకం మాత్రమే ఉంది. రొట్టె యేసు శరీరానికి ప్రతీకగా నిలిచింది, మరియు గిన్నె ఆయన రక్తంలోని నూతన నిబంధనకు ప్రాతినిధ్యం వహించింది. ఇందులో పాల్గొనడానికి ఆత్మపరిశీలన, పశ్చాత్తాపం మరియు విశ్వాసుల మధ్య ఐక్యత అవసరం.

బోధన మరియు లేఖనం: సంఘము యొక్క ఏకీకృత పునాది

ఆదిమ సంఘానికి సభలు, విశ్వాస ప్రకటనలు, లేదా మతబోధన గ్రంథాలు లేవు. దానికి అపొస్తలుల సజీవ స్వరం మరియు సంఘాలచే ప్రచారం చేయబడి, స్వీకరించబడిన ప్రేరేపిత లేఖనాలు ఉన్నాయి (కొలొస్సయులు 4:16; 1 థెస్సలొనీకయులు 5:27). దేవుని వాక్యం, అది మౌఖికంగా చెప్పబడినదైనా లేదా వ్రాయబడినదైనా, అన్ని విషయాలలోనూ సర్వోన్నత అధికారం కలిగి ఉండేది. బోధన అనేది ఆరాధనకు అనుబంధం కాదు—అదే దాని మూల ఆధారం.

ఆది నుండి, అపొస్తలులు సరైన బోధకు (διδαχή, didachē) ప్రాధాన్యతనిచ్చారు. పౌలు తిమోతికి ఇలా బోధించాడు: "వాక్యమును ప్రకటించుము; అనుకూల సమయమందు, ప్రతికూల సమయమందు సిద్ధముగా ఉండుము; బహు ఓర్పుతోను, ఉపదేశముతోను గద్దించుము, హెచ్చరించుము, ప్రోత్సహించుము" (2 తిమోతి).

Machine Translated by Google

4:2). తప్పుడు బోధన నిరంతర ముప్పుగా ఉండేది, మరియు అపొస్తలులు మందను మోసం నుండి కాపాడటానికి నిరంతర పోరాటం చేశారు (అపొస్తలుల కార్యములు 20:29–31; గలతీయులకు 1:6–9).

లేఖనాన్ని ప్రేరణకు మూలంగా కాకుండా దేవుని శ్వాసగా పరిగణించారు (2 తిమోతి 3:16). గ్రీకు: θεόπνευστος, థియోప్నెయూస్టోస్). మొదటి శతాబ్దం చివరి నాటికి, సువార్తలు, అపొస్తలుల కార్యములు, పౌలు పత్రికలు మరియు ఇతర దైవ ప్రేరేపిత రచనలు ప్రచారంలోకి వచ్చాయి, సంఘాలలో చదవబడ్డాయి మరియు పాత నిబంధనతో సమానంగా లేఖనాలుగా పరిగణించబడ్డాయి (2 పేతురు 3:15–16). ఈ బోధనల సారాంశం, ఒకసారి అందించబడింది (యూదా 3), యోహాను ప్రకటన గ్రంథాన్ని వ్రాసే సమయానికి అది పూర్తయింది. ఇకపై మరే ప్రకటనా జోడించబడలేదు. అపొస్తలుల సంఘం తన వేదాంతం కోసం ఊహాగానాలపై కాకుండా లేఖనాలపై ఆధారపడింది.

ఆత్మీయ వరాలు: సంఘ స్థాపన కొరకు ప్రయోజనకరమైనవి మరియు తాత్కాలికమైనవి

అపొస్తలుల కాలంలో, భాషలు (γλῶσσαι, glōssai), ప్రవచనం, స్వస్థపరచడం, మరియు ఆత్మలను వివేచించే సామర్థ్యం వంటి అద్భుతమైన వరాలు ఉండేవి (1 కొరింథీయులు 12:4–11). అయితే, ఇవి ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వతకు సంకేతాలు కావు, శాశ్వతమైనవి కూడా కావు. గ్రంథ పట్టిక పూర్తయ్యే ముందు వాక్యాన్ని ధృవీకరించడమే వాటి ఉద్దేశం (హెబ్రీయులు 2:3–4; మార్కు 16:20). ప్రవచనం మరియు భాషలు ఆగిపోతాయని పౌలు స్వయంగా బోధించాడు (1 కొరింథీయులు 13:8). మరియు మొదటి శతాబ్దం చివరి నాటికి, అద్భుత సూచనలు కొనసాగినట్లు ఎటువంటి రికార్డు లేదు.

ఈ వరాలు ఆత్మచేత సంఘమును కట్టుటకై ఇవ్వబడినవి గాని, స్వ ప్రచారం కోసమో లేదా భావోద్వేగ అనుభవం కోసమో కాదు (1 కొరింథీయులు 14:12). పౌలు వాటిని ఉపయోగించడంలో క్రమాన్ని ఆజ్ఞాపించాడు, అన్యభాషలతో మాట్లాడటాన్ని ఇద్దరు లేదా ముగ్గురికి పరిమితం చేసి, దానికి అర్థం చెప్పాలని, మరియు స్త్రీలు సమాజంలో మాట్లాడకూడదని నిషేధించాడు (1 కొరింథీయులు 14:27–35). కొన్ని వరాలను ప్రసాదించడానికి అపొస్తలులు విశ్వాసుల మీద చేతులుంచిరి (అపొస్తలుల కార్యములు 8:18; 19:6), అంటే అలాంటి బహుమతులు వారి జీవితకాలం తర్వాత కొనసాగించబడవు.

నేడు, పరిశుద్ధాత్మ ప్రత్యక్ష వరాల ద్వారా కాకుండా, సంపూర్ణమైన వాక్యం ద్వారా పనిచేస్తుంది (ఎఫెసీయులు 6:17; హెబ్రీయులు 4:12), లేఖన జ్ఞానం మరియు దానిని అన్వయం ద్వారా విశ్వాసులకు మార్గనిర్దేశం చేస్తూ, వారిని పవిత్రపరచడం.

1 కొరింథీయులు 14:26-36 యొక్క IBKI విశ్లేషణ

> అయితే ఫలితం ఏమిటి, సహోదరులారా [గ్రీకు: అడెల్ఫోస్ - పురుషులు మరియు స్త్రీలు]? మీరు సమావేశమైనప్పుడు, ప్రతి ఒక్కరూ [గ్రీకు: హెకాస్టోస్ – పురుషునికి లేదా స్త్రీకి] ఒక కీర్తన ఉంది, ఒక బోధ ఉంది [గ్రీకు: డిడాకే – ఉపదేశం], ఒక ప్రత్యక్షత ఉంది, ఒక భాష ఉంది, ఒక వ్యాఖ్యానం ఉంది. అన్నీ క్షేమాభివృద్ధి కొరకే జరగాలి. 27 ఎవరైనా [గ్రీకు: టిస్ – ఒకానొక వ్యక్తి, పురుషునికి లేదా స్త్రీకి] ఒక భాషలో మాట్లాడితే, అది ఇద్దరు లేదా గరిష్టంగా ముగ్గురు, మరియు ప్రతి ఒక్కరూ వంతులవారీగా మాట్లాడాలి, మరియు ఒకరు దానిని వ్యాఖ్యానించాలి; 28 అయితే వ్యాఖ్యాత లేకపోతే, అతడు సంఘంలో మౌనంగా ఉండాలి; మరియు అతడు తనతోను, దేవునితోను మాట్లాడాలి. 29 ఇద్దరు లేదా ముగ్గురు ప్రవక్తలు మాట్లాడాలి, మరియు మిగిలినవారు తీర్పు తీర్చాలి. 30 అయితే కూర్చున్న మరొకరికి [గ్రీకు: అల్లోస్ – వేరొకరికి] ఒక ప్రత్యక్షత వస్తే, మొదటివాడు మౌనంగా ఉండాలి.
> 31 ఎందుకంటే మీరందరూ [గ్రీకు: పాస్ – ప్రతిఒక్కరూ, పురుషునికి లేదా స్త్రీకి] ఒకరి తర్వాత ఒకరు ప్రవచించవచ్చు, తద్వారా అందరూ నేర్చుకోవచ్చు మరియు అందరూ ప్రోత్సహించబడవచ్చు; 32 మరియు ప్రవక్తల ఆత్మలు ప్రవక్తలకు లోబడి ఉంటాయి; 33 దేవుడు గందరగోళమునకు కర్తయు కాదు గాని, పరిశుద్ధుల సంఘములన్నిటిలో ఉన్నట్లుగా సమాధానమునకు కర్తయునై యున్నాడు. 34 స్త్రీలు సంఘములలో మౌనముగా ఉండవలెను; ఎందుకనగా ధర్మశాస్త్రము చెప్పునట్లుగా, వారు మాట్లాడుటకు అనుమతి లేదు గాని లోబడవలెను. 35 వారు ఏదైనా నేర్చుకోవాలని కోరుకుంటే, తమ భర్తలను వారి ఇళ్లలో అడగవలెను; ఎందుకనగా సంఘములో స్త్రీ మాట్లాడుట తగదు. 36 దేవుని వాక్యము మొదట మీ నుండి బయలుదేరిందా? లేక అది కేవలం మీ వద్దకే వచ్చిందా?

సువార్త ప్రచారం, నైతికత మరియు క్రీస్తు తిరిగి రావడంపై నిరీక్షణ

అపోస్తలిక సంఘం క్రీస్తు తిరిగి రావడం కోసం తీవ్రమైన నిరీక్షణతో జీవించింది (తీతు 2:13), కానీ ఇది నిష్క్రియాత్మకతకు దారితీయలేదు. దానికి బదులుగా, అది ధైర్యమైన సువార్త ప్రచారానికి, పవిత్రమైన ప్రవర్తనకు మరియు శాశ్వతమైన ఓర్పుకు ఆజ్యం పోసింది. విశ్వాసులు మతపరమైన సేవలను వినియోగించుకునేవారుగా కాకుండా, సువార్తను వ్యాప్తి చేయడంలో మరియు హింస, పేదరికం, తిరస్కరణల ద్వారా ఒకరికొకరు మద్దతు ఇచ్చుకోవడంలో చురుకైన భాగస్వాములుగా ఉన్నారు.

Machine Translated by Google

వారి జీవనశైలి గ్రీకో-రోమన్ ప్రపంచం నుండి నైతికంగా భిన్నంగా ఉండేది. లైంగిక అనైతికత, దురాశ, విగ్రహారాధన మరియు అబద్ధపు మాటల నుండి వారిపొమ్మని పౌలు క్రైస్తవులను పదేపదే ప్రోత్సహించాడు (ఎఫెసీయులకు 4–5; 1 థెస్సలొనీకయులు 4:3–7). పరిపూర్ణత కాదు, పరిశుద్ధతే ప్రమాణంగా ఉండేది; నిరంతర పశ్చాత్తాపం మరియు పరివర్తనే ప్రమాణం. క్రైస్తవ స్త్రీలు వినయంగా అలంకరించుకున్నారు (1 తిమోతి 2:9–10). మరియు క్రైస్తవ పురుషులు తమ కుటుంబాలను క్రీస్తుకు లోబడి నడిపించారు.

వారి సువార్త ప్రచారం వృత్తిపరమైన పరిచారకులపైన గానీ, వ్యవస్థీకృత ప్రచారాలపైన గానీ ఆధారపడి లేదు. ప్రతి క్రైస్తవుడూ ఒక సాక్షిగా ఉన్నాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 8:4). మరియు వారి ధైర్యం పునరుత్థానం గురించిన జ్ఞానం నుండి వచ్చింది, సామాజిక ఆమోదం నుండి కాదు. ఆదిమ సంఘం సర్దుకుపోవడం ద్వారా కాకుండా, తప్పును ఎదుర్కోవడం ద్వారా వృద్ధి చెందింది, యేసు ఒక్కడే రక్షణ మార్గమని విశ్వాసంతో ప్రకటించింది (అపొస్తలుల కార్యములు 4:12).

రాజీ లేకుండా శత్రుత్వాన్ని ఎదుర్కోవడం: వ్యతిరేకత మధ్యలో పట్టుదల

దాని ప్రారంభం నుండి, అపొస్తలిక సంఘం తీవ్రమైన శత్రుత్వ వాతావరణంలో ఉనికిలో ఉంది. యూదుల సన్హెడ్రిన్ ఈ ఉద్యమాన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది (అపొస్తలుల కార్యములు 4:1–3; 5:17–18), అపొస్తలులను చెరసాలలో వేసి కొరడాలతో కొట్టారు. స్తెఫను మొదటి అమరవీరుడు అయ్యాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 7:54–60), మరియు తార్సు సౌలు తన మారుమనస్సుకు ముందు విస్తృతమైన హింసను నడిపించాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 8:1–3; 9:1–19). అయినప్పటికీ ఈ దాడులు సంఘాన్ని అణచివేయలేదు—అవి దాని గుర్తింపును స్పష్టం చేశాయి. విశ్వాసులు హింసను తమ పిలుపులో ఒక భాగంగా అంగీకరించారు, తద్వారా యోహాను 15:20లో యేసు చెప్పిన మాటలను నెరవేర్చారు: వారు నన్ను హింసించినట్లయితే, మిమ్మును కూడా హింసిస్తారు.

ఈ బాధను దైవిక శిక్షగా గానీ లేదా దేమని నుండి వచ్చిన పరీక్షగా గానీ భావించలేదు, కానీ క్రీస్తుతో ఏకీభావానికి చిహ్నంగా భావించారు (1 పేతురు 4:12–16). యెహోవా చెడుతో శోధించడు లేదా పరీక్షించడు (యాకోబు 1:13), అయితే ఆయన తన వాక్యము ద్వారా విశ్వాసులను బలపరుస్తాడు (రోమీయులు 15:4). తొలి క్రైస్తవుల ప్రతిస్పందన తిరుగుబాటు లేదా వెనుకంజ కాదు, కానీ ఆనందం మరియు సహనం. అపొస్తలులు బోధించినందుకు దెబ్బలు తిన్నప్పుడు, వారు "ఆయన నామము నిమిత్తము అవమానము పొందుటకు యోగ్యులమని ఎంచబడినందున సంతోషించుచు... తమ మార్గమున పోయెను" (అపొస్తలుల కార్యములు 5:41).

వారి నిరీక్షణ రాజకీయ విమోచనలో గానీ తాత్కాలిక సుఖంలో గానీ కాకుండా, యేసు క్రీస్తు తిరిగి రావడంపై ఉన్నందువల్ల ఈ అచంచలమైన విశ్వాసం సాధ్యమైంది. ఆది క్రైస్తవులు యేసు అక్షరాలా తిరిగి వచ్చి పరిపాలిస్తాడని గట్టిగా నమ్మారు (1 థెస్సలొనీకయులు 1:9–10; ప్రకటన 22:20). యెహోవా "తాను నియమించిన ఒక మనిషి ద్వారా నీతితో లోకానికి తీర్పు తీర్చే రోజును ఆయన నిర్ణయించాడు" (అపొస్తలుల కార్యములు 17:31) అనే వాగ్దానంలో పాతుకుపోయిన ఈ అంత్యకాలపు నిరీక్షణ, శ్రమల సమయంలో వారిని నిలబెట్టింది . ఈ భవిష్యత్ సంఘటన నీతిమంతులకు విమోచనను, దుష్టులకు శాశ్వత తీర్పును తెస్తుంది.

వారి పట్టుదల ఒక సాక్ష్యంగా నిలిచింది. అన్యమత పరిశీలకులు వారి ఐక్యతను, ధైర్యాన్ని, నైతిక స్వచ్ఛతను చూసి విస్మయం చెందారు. అయినప్పటికీ వారు రోమన్ ప్రపంచానికి వెలుపలివారుగానే ఉండిపోయారు—చక్రవర్తి ఆరాధనను నిరాకరిస్తూ, అన్యమత పండుగలకు దూరంగా ఉంటూ, అనైతిక సామాజిక ఆచారాలను తిరస్కరించారు. ఈ వేర్పాటు సాంస్కృతిక ఒంటరితనం కాదు, ఆధ్యాత్మిక విధేయత. పౌలు వ్రాసినట్లుగా, "ఈ లోకానికి అనుగుణంగా ఉండకండి, కానీ మీ మనస్సును నూతనపరచుకోవడం ద్వారా రూపాంతరం చెందండి" (రోమీయులు 12:2). అపొస్తలుల కాలపు సంఘం అన్ని విధాలా ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రజలుగా ఉండేది.

అపొస్తలిక యుగం ముగింపు మరియు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం

మొదటి శతాబ్దం ముగిసేనాటికి, సంఘము యొక్క పునాది పనులన్నీ పూర్తయ్యాయి. విశ్వాసం ఒక్కసారే శాశ్వతంగా అప్పగించబడింది (యూదా). 3), సువార్త తెలిసిన ప్రపంచమంతటా వ్యాపించింది (కొలొస్సయులు 1:23), మరియు క్రొత్త నిబంధన గ్రంథాలు సంఘాలలో వ్యాపిస్తూ ఉండేవి. అపొస్తలులకు వారసులు ఎవరూ నియమించబడలేదు, ఎందుకంటే అపొస్తలుని పాత్రకు పునరుత్థానం చెందిన క్రీస్తుకు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం అవసరం (అపొస్తలుల కార్యములు 1:21–22; 1 కొరింథీయులు 9:1). మొదటి శతాబ్దం చివరిలో చివరి అపొస్తలుడైన యోహాను మరణించినప్పుడు, ప్రత్యక్ష దైవ ప్రకటన యుగం ముగిసింది.

దీని అర్థం సంఘానికి మార్గదర్శకత్వం లేకుండా పోయిందని కాదు. ప్రేరేపించబడి, భద్రపరచబడిన సంపూర్ణమైన లేఖనము, బోధించుటకు, సరిదిద్దుటకు, మరియు నీతియందు శిక్షించుటకు సంపూర్ణమైన మరియు అంతిమమైన అధికారముగా మారింది (2 తిమోతి 3:16–17). మానవ సభలు లేదా నూతన ప్రత్యక్షత ద్వారా దీనిని భర్తీ చేయాలని ఎన్నడూ ఉద్దేశించబడలేదు. దానికి బదులుగా, ప్రతి స్థానిక సంఘం అపొస్తలుల బోధను నిలబెట్టాలని, బైబిలు ప్రకారం అర్హతగల పెద్దలను నియమించాలని, మరియు క్రీస్తు తిరిగి వచ్చేవరకు విశ్వాసం, ప్రేమ, నిరీక్షణలలో కొనసాగాలని ఆశించబడింది.

రెండవ శతాబ్దంలో మరియు ఆ తర్వాత జరిగినవి అపొస్తలుల నమూనాకు కొనసాగింపు అని చెప్పలేము. అనేక సంఘాలు క్రమానుగత నిర్మాణాలు, ఊహాజనిత వేదాంతం, మరియు యూదు, అన్యమత మూలాల నుండి స్వీకరించిన ఆచార వ్యవహారాల వైపు మళ్లడం ప్రారంభించాయి. కానీ ఈ పరిణామాలు అపొస్తలుల సంప్రదాయంలో భాగం కావు—అవి దాని నుండి వైదొలగడాలు.

Machine Translated by Google

సంఘం దాని అత్యంత స్వచ్ఛమైన, అత్యంత విశ్వసనీయమైన రూపంలో అపోస్తలుల యుగపు సంఘమే: స్థానికమైనది, స్వయంప్రతిపత్తి గలది, లేఖనాలతో నిండినది, నైతికంగా విలక్షణమైనది, సువార్తను ప్రకటించేది మరియు నిరీక్షణతో నిండినది.

ముగింపు: కేవలం మొదటి శతాబ్దానికి మాత్రమే కాదు, సర్వకాలాలకు ఒక నమూనా

అపోస్తలుల కాలంలోని సంఘ జీవితం కేవలం ఒక చారిత్రక విశేషంగానే కాకుండా, ఒక దైవిక ప్రణాళికగా నిలుస్తుంది. వారు నమ్మినది, వారు ఆరాధించిన విధానం, మరియు వారు సంఘటితమైన తీరు సాంస్కృతిక ఆచరణవాదం యొక్క ఫలితం కాదు, కానీ దైవిక ప్రత్యక్షత యొక్క ఫలితం. వారి జీవితంలోని ప్రతి అంశం దేవుని వాక్యం ద్వారా నిర్దేశించబడింది. వారు పరిపూర్ణులు కారు, కానీ వారు విశ్వాసపాత్రులు. వారి విశ్వాసం భావోద్వేగం మీద గానీ, సంప్రదాయం మీద గానీ ఆధారపడలేదు, కానీ యేసు క్రీస్తు యొక్క మార్పులేని సత్యం మీద మరియు ఆయనకు సాక్ష్యమిచ్చిన లేఖనాల మీద ఆధారపడింది.

వారి నమూనానే నేటి సంఘానికి ఆదర్శంగా ఉంది. ఆధునిక విశ్వాసుల అవసరాలు వారి అవసరాల కన్నా భిన్నమైనవి కావు: బోధన, సహవాసం, క్రమశిక్షణ, ప్రోత్సాహం మరియు నిరీక్షణ. దేవుడు ఇప్పటికే రూపొందించిన దానిని నూతనంగా మార్చాలనే లేదా ఆధునీకరించాలనే ప్రలోభాన్ని నేటి సంఘాలు తిరస్కరించాలి. పౌలు కొరింథీయులకు గుర్తు చేసినట్లుగా, "సిలువ వేయబడిన క్రీస్తును... దేవుని శక్తిని, దేవుని జ్ఞానాన్ని మేము ప్రకటిస్తున్నాము" (1 కొరింథీయులు 1:23–24). ఈ సువార్త, మార్పు చెందకుండా మరియు కల్తీ లేకుండా, విశ్వసించే ప్రతి ఒక్కరికీ రక్షణ శక్తిగా నిలుస్తుంది (రోమా 1:16).

ప్రతి సంఘం అపోస్తలుల సంఘం యొక్క సరళత, పవిత్రత మరియు భక్తిని పునరుద్ధరించి, వాటి ప్రకారం జీవించడానికి ప్రయత్నించాలి—గత స్మృతుల ద్వారా కాదు, వాక్యానికి విధేయత చూపడం ద్వారా. ఒక్కసారే అందించబడిన బోధకు మనము గట్టిగా అంటిపెట్టుకొని ఉందాము, మరియు వారిలాగే, ఈ లోకంలో పరదేశులుగాను, ప్రవాసులుగాను జీవిద్దాం (1 పేతురు 2:11). మనలను చీకటిలో నుండి తన అద్భుతమైన వెలుగులోనికి పిలిచిన ఆయన తిరిగి రాక కోసం ఎదురుచూస్తున్నాము. (క్రిస్టియన్ పబ్లిషింగ్ హౌస్.కామ్)